

StOKpaardje

Donateursblad van Stichting 't Oude Kinderboek
jaargang 4, nummer 2, 2008
verschijnt 4x per jaar

VAN HET BESTUUR

Colofon

Stichting 't Oude
Kinderboek
Laarstraat 31
7201 CB Zutphen
0575-545117
oudekinderboek@hetnet.nl
di t/m vrij 13.00-17.00
www.stichtingoudekinderboek.nl
issn 1873-9474

Redactie

Janneke van der Veer
Lot van den Akker
Pien Pon
Reint Jan Terbijhe

Comité van Aanbeveling

Bennie Jolink
Nannie Kuiper
Marieke Schriks
Jan Terlouw
Wim Hazen

Wordt u donateur?

Dan krijgt u:

- *ontvangstbevestiging
- *donateursblad
- *gratis kopersservice
- *eindejaarsattentie

Doelstelling:

Het verzamelen, bewaren
en ter inzage geven van in
principe niet recent
verschenen kinder- en
jeugdliteratuur, in het
bijzonder uit het
Nederlandse taalgebied.

Huisvesting, naamsbekendheid en de toegankelijkheid van het digitale bestand - met deze onderwerpen is het bestuur dit jaar bezig.

Samen met de Graafschap Bibliotheken voeren we gesprekken met o.a de gemeente Zutphen en de Zutphense musea. nauwe samenwerking wat betreft de Gestreefd wordt naar gezamenlijke huisvesting en naar toegankelijkheid van ons boekenbestand en het uitlenen van boeken. Inmiddels zijn de eerste werkbesprekingen gevoerd en is er door Biblioservice Gelderland een actieplan opgesteld. Dit omvat de volgende punten:

- het digitale titelbestand van StOK wordt als specifiek herkenbare catalogus (door middel van een eigen logo) ondergebracht in het bibliotheekstelsel van Biblioservice Gelderland;
- deze 'StOK'-catalogus wordt per titel voorzien van een afbeelding van het boekomslag of een kenmerkende illustratie;
- het boekenbestand van StOK wordt gechipped in verband met de toekomstige uitlening via de Graafschap Bibliotheken;
- de StOK'-catalogus wordt gekoppeld aan de catalogus van de Gelderse bibliotheken en aan het landelijke Zoek & Boek-programma. Dit Zoek & Boek-programma biedt iedere bezitter van een bibliotheekpas in Nederland de mogelijkheid om elk boek dat ergens in een bibliotheek voorhanden is aan te vragen en te lenen via de dichtstbijzijnde bibliotheek.

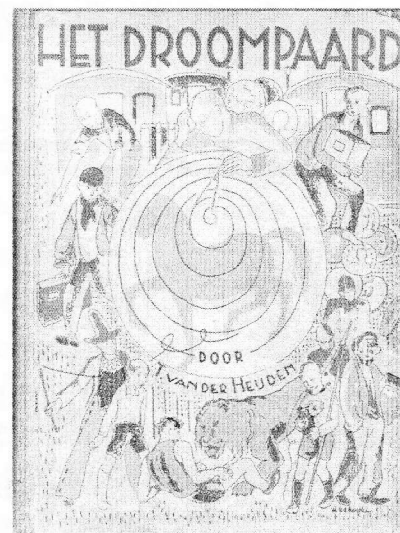
Achter de schermen zijn we ook druk bezig met de voorbereidingen voor het tienjarig bestaan van ons kinderboekenleenmuseum aan de Laarstraat op donderdag 9 oktober 2008. Noteer die dag alvast in uw agenda!

Reint Jan Terbijhe, voorzitter StOK

GESCHENKBESPREKING DOOR JANNEKE VAN DER VEER

T. van der Heijden, *Het Droompaard*. Met illustraties van Marianne van der Heijden, Tilburg, Nederland's Boekhuis, [1947].

Kees brengt zijn vakantie door bij een oom en tante op een boerderij. Samen met zijn neef Piet beleeft hij allerlei avonturen. Zo maken ze kennis met de rijke eigenaar van landgoed De Beukenhof, de nogal zonderlinge ingenieur Karels die veel heeft rondgezworven. Meneer Karels heeft een machine gemaakt die eruit ziet als een echt paard. Er kan op gereden worden en het paard kan allerlei kunstjes doen. Het paard wordt Bles genoemd. Aanvankelijk denken de dorpsbewoners dat het spookt op De Beukenhof, maar niets is minder waar. Wat zij aanzien voor een spookgestalte is in werkelijkheid Bles.

De jongens maken ook kennis met Dirk die in een woonwagen bij de kermisreizigers woont. Zijn ouders waren circusartiesten, maar na hun dood is Dirk meegenomen door een ver familielid die op de kermis werkt.

Samen met Dirk lossen Kees en Piet de inbraak op die bij meneer Karels gepleegd is. Dan blijkt ook dat de moeder van Dirk de zuster van meneer Karels is. Door hun omzwervingen waren zij elkaar uit het oog verloren. Meneer Karels is dus de oom van Dirk. Beiden zijn blij met deze ontdekking, want ze meenden alleen op de wereld te staan. Toch blijft Dirk niet bij zijn oom wonen. Zijn circusbloed kriebelt. Samen met Bles gaat hij in een circus werken, maar hij weet dat hij altijd terecht kan bij oom Karel.

Het boek is vanuit een katholiek perspectief geschreven. Elke dag gaan de jongens naar de Mis, Dirk bidt Weesgegroetjes en hij heeft een scapuliermedaille. Deze medaille is een erfenis van zijn moeder. Zij kreeg de medaille, net als meneer Karels, bij haar Eerste Heilige Communie.

Het Droompaard is geschreven door Ton (Anton) van der Heijden, die op 23 september 1892 in Tilburg werd geboren. Hij overleed op 13 augustus 1974 in Kerkrade. Van der Heijden volgde een opleiding tot onderwijzer en was rond 1912 werkzaam op een school in Hengelo (Overijssel) en vanaf ongeveer 1918 in Kerkrade. In Kerkrade was hij hoofd van de voorbereidende klas voor het gymnasium Rolduc. Deze klas was bestemd voor leerlingen van het basisonderwijs die extra scholing nodig hadden om tot dit prestigieuze gymnasium te kunnen worden toegelaten.

De onderwijsachtergrond van de schrijver blijkt uit het educatieve karakter van *Het Droompaard*. Het verhaal is doorspekt met informatie over vissen, vogels en andere dieren.

Van der Heijden kon goed tekenen. Zo heeft hij enkele andere door hem geschreven jeugdboeken zelf van illustraties voorzien, waaronder *Wonderlijke lotgevallen van Kees de Beer en Piet van Dun* (1934) en met *De firma L.W.L.* (1936).

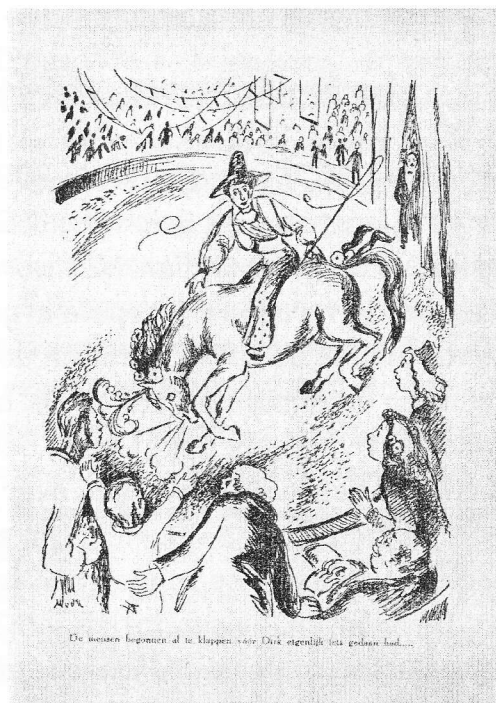
Marianne van der Heijden, de dochter van de schrijver, heeft *Het Droompaard*

geïllustreerd. Zij werd op 20 december 1920 geboren. Ze volgde de hbs in Heerlen en ging daarna naar de toenmalige kunstnijverheidsschool in Maastricht, nu de Jan van Eyck Academie. In 1944 deed ze toelatingsexamen aan de Rijksacademie in Amsterdam, waar ze tot 1951 de richting monumentale vormgeving volgde. In 1953 vestigde ze zich als zelfstandig kunstenaar in Maastricht. Daar voerde ze tot ca. 1965 vooral overheidsopdrachten uit, waaronder veel glas-in-loodramen en mozaïeken voor kerken en scholen. Na 1970 leefde ze voornamelijk van haar vrije werk, waaronder lino's en etsen. In de jaren tachtig van de vorige eeuw ontwikkelde ze een nieuwe beeldtaal met papier, zowel in het platte vlak als driedimensionaal. Nog weer later ontstonden enkele tientallen grote abstracte pasteltekeningen en drie beelddagboeken. Marianne van der Heijden stierf op 26 mei 1998. Haar as is bijgezet op de algemene begraafplaats Heilig Landstichting in Nijmegen. Op de gedenksteen staat een bronzen portret (hoofd) van haar, in de jaren veertig maakt door beeldhouwer Jacques van Rhijn. Meer informatie over het werk van Marianne van der Heijden is te vinden op www.mariannevanderheijden.nl.

(Met dank aan Maria Straathof)

RECENTE SCHENKINGEN

- Johanna, *Op het zonnige plekje*.
Nijkerk, Callenbach, tweede druk, [1932]
- Werff, Ina van der, *Een Zomervacantie*.
Nijkerk, Callenbach, [1946]
- Louwerse, P., *Oolijk en vroolijk*.
Amsterdam, Becht, vierde druk [1925]
- Herwonnen Levenskracht, *Zonneboek 1954*. Utrecht, Uitgeverij De Fontein en De Nederlandse Katholieke Arbeidersvereniging, 1954

FILIPPINEPUZZEL

Oplossing Filippine-puzzel 4.1

"Die vermaak heeft in het lezen, hoeft geen eenzaamheid te vrezen"

'leuke puzzel' voegden Maarten en Els Roselaar oud-medewerkers van het eerst uur, er aan toe.

StOK WINT DE VRIJWILLIGERSPRIJS VAN DE GEMEENTE ZUTPHEN

Op een feestelijke avond in april vond in het Nutsgebouw te Warnsveld de uitreiking plaats van de prijzen waarmee de gemeente Zutphen haar vrijwilligers wil bedanken. StOK was een van de vijftien genomineerden. Na een spelletjesronde met zowel Oudhollandse als moderne computerspelen werden de prijzen uitgereikt. Er waren drie prijzen ingesteld, een voor de jeugd, een voor de zorg en een voor volwassenen.

De diverse clubs werden beurtelings naar voren geroepen. StOK was daarbij maar steeds niet aan de beurt. Aan het eind nam de spanning toe. Als laatste werden wij door wethouder Van Oosten naar voren geroepen. Hij zei: 'Het is de vrijwilligersprijs voor volwassenen, maar het gaat over kinderboeken.' Verheugd namen we de wisselbeker in ontvangst. Deze staat inmiddels in de etalage te pronken. Verder kregen we een cheque van € 200,-, waar we leuke dingen mee gaan doen, een schaal bonbons, die inmiddels het vrijwilligersgewicht heeft verhoogd, en een bos bloemen, die we na afloop naar Pien Pon hebben gebracht. Bij haar hebben we het glas hebben geheven op de ons toegevallen eer.

Ine Kamp en Reint Jan Terbijhe

herhaalde oproep: VERHALEN VAN DONATEURS GEVRAAGD !

Het derde StOKpaardje dat in 2008 verschijnt, zal helemaal gewijd zijn aan het tienjarig bestaan van Stichting 't Oude Kinderboek. Dit nummer kunt u in september tegemoet zien. Het wordt een bijzonder StOKpaardje, waarin onder meer wordt teruggeblikt op de afgelopen tien jaar. Ook willen we in dit nummer ruimte bieden aan bijdragen van donateurs. Immers, mede dankzij de financiële steun van de donateurs kan StOK bestaan. Ook oud/ex-medewerkers zijn gevraagd te reageren. Wat is de bedoeling? Graag zouden wij van zo veel mogelijk donateurs verhalen ontvangen over zijn/haar ervaringen met kinderboeken. De onderwerpen kunnen velerlei zijn: een lievelingsboek, een herinnering aan het voorlezen thuis of op school, een favoriet plaatje, een zoekgeraakt boek, enz. enz. De teksten kunnen tot 15 juli 2008 ingeleverd worden bij StOK. Wilt u in verband met de verwerking uw bijdrage digitaal, bij voorkeur per e-mail, aanleveren? U kunt uw verhaal (maximaal 400 woorden) sturen naar oudekinderboek@hetnet.nl.

HOE CAREL BEKE DE OORZAAK WAS VAN EEN GEMISTE VOETBALWEDSTRIJD of ...EIGEN SCHULD, DIKKE BULT

Het was in het jaar 1950. Ik was een jongen van veertien jaar, woonde in Arnhem en zat daar op de Bonifacius MULO in de tweede klas. Het was nog maar kort na de tweede wereldoorlog. Nederland was druk met de wederopbouw en dat was zeker merkbaar in Arnhem, een stad die in die oorlog behoorlijk was verwoest. Het was een tijd van no-nonsense. Men was druk de maatschappij weer te ordenen en had nog maar weinig tijd over voor andere zaken. De

Bonifacius MULO was een prettige en zeker ook een goede school. De leraren waren daar nog gewoon leraren en geen docenten en zij hadden hun opleiding genoten op de Kweekschool en niet op de Pedagogische Academie. De meeste leraren hadden onder ons jongens een bijnaam. Zo kenden wij De Kale, De Sproet, 't Pukkeltje en de directeur had de bijnaam van de Lord. Een van de weinigen die geen bijnaam had was ene mijnheer Beke, die werd altijd gewoon Beke genoemd. Waarom hij geen bijnaam had? Ik weet het eigenlijk niet. Het was gewoon zo. Dat zijn voornaam Carel was evenmin bekend. De heer Beke gaf Frans en Nederlands. Hij was een goede leraar, misschien wat afstandelijk, maar hij wist z'n lessen boeiend en met humor te brengen. Het was in die tijd al wel een beetje bij ons doorgesijpeld dat hij ook wel boeken schreef. Eén titel die daarbij stevast werd genoemd was Daniël Rocks. Pim Pandoer was toen nog niet in beeld want die serie startte in 1953 en toen was ik al van de MULO af. Lezen was in die tijd al een grote hobby van mij en als jongen vond je het best interessant dat een van je leraren ook boeken schreef. Naast lezen had ik nog een andere hobby en dat was voetbal. Niet dat ik zelf zo'n goede voetballer was. Mijn activiteiten op het veld beperkte zich tot voetballen op sportdagen en onderlinge wedstrijdjes, neen ik was een fervent supporter van Vitesse. Ja, ik hoor het u al zeggen: "Wie wordt er nou supporter van zo'n club?" Misschien hebt u wel gelijk, maar iedereen heeft recht op z'n eigen (jeugd)zonden zeg ik altijd maar. Overigens kom ik tegenwoordig niet zo vaak meer bij het voetbal en dus ook niet meer bij Vitesse, ook al volg ik het wel en wee van de club nog steeds met meer dan gemiddelde belangstelling. In het voorjaar van 1950 was Vitesse bijna kampioen van de 2^e klasse oost. Helaas, zoals zo vaak ging het op het eind mis. Na bijna het hele seizoen bovenaan gestaan te hebben werden ze op het eind van de competitie ingehaald door TEC uit Tiel en er moest een beslissingswedstrijd tussen de beide clubs worden gespeeld in het Goffertstadion in Nijmegen. Mijn vader had voor zichzelf en voor mij kaartjes gekocht voor die wedstrijd. Ik keek dan ook vol verwachting uit naar de zondag waarop de wedstrijd zou worden gespeeld. Helaas..., Beke gooide roet in het eten. Hij trakteerde ons op een onverwachte repetitie Frans, waarvoor ik een vier kreeg. Nu zat Beke altijd vol verrassingen en niet alleen met zijn repetities, maar ook met straffen. In dit geval betekende dit dat alle jongens die een onvoldoende hadden de repetitie met dat slechte cijfer door hun vader moest laten ondertekenen. Zijn pappenheimers kennende voegde hij aan deze mededeling toe: "Als ik vermoed dat je moeder, je broer of welke ander dan je vader de repetitie heeft ondertekend wordt het dubbeltje heen, dubbeltje terug." Hij bedoelde daarmee dat er in dat geval een brief naar je vader zou gaan. Een postzegel voor een brief kostte in die tijd namelijk een dubbeltje. Kom daar nu nu nog maar eens om. Dus .... ik moest wel bij pa te biecht. Hij tekende echter vlot en ik dacht er daarmee af te komen. Maar ik had buiten de waard gerekend want toen hij getekend had zei mijn vader: "Dat wordt dus zondag geen voetballen!" Die week deed ik verder mijn stinkende best en haalde voor andere repetities zevens en achten, maar mijn vader was consequent en onverbiddelijk. Als ik hem die cijfers liet zien zei hij telkens: "Je kunt het dus wel en dan had je dat eerder in de week ook maar moeten doen. Je komt niet naar het voetballen!" Ik kon Beke wel vervloeken en niet met Sammernappels, de vloek die hij een van de figuren uit de Pim Pandoerboeken, steeds laat gebruiken. Als ik aan dit gebeuren nog wel eens terugdenk vind ik dat zowel mijn vader als Beke het grootste gelijk van de wereld hadden al ervaar je dat als jongen natuurlijk heel anders. Achteraf kijk ik dan ook met veel plezier en soms met wat

nostalgische gevoelens terug naar mijn jeugd en mijn schooltijd. Misschien heb ik daardoor ook nog steeds belangstelling voor oude jeugdboeken. En... oh ja, Vitesse heeft die wedstrijd ondanks mijn afwezigheid wel gewonnen, met 1 - 0, zij het pas in de derde verlenging.

Eef Nulden

HENRIËTTE WILLEBEEK le MAIR

Henriëtte Willebeek le Mair wordt op 23 april 1889 in Rotterdam geboren. Haar vader, Jacques Willebeek le Mair, is een succesvol graanhandelaar én kunstliefhebber. In huize Willebeek le Mair komen bekende kunstenaars, architecten, schrijvers en musici uit heel Europa over de vloer. Ook de moeder van Henriëtte, Christina van IJsselstein, komt uit een kunstzinnige Rotterdamse familie. In deze artistieke omgeving wordt Henriëtte dus al jong aangemoedigd om haar eigen tekentalent te ontwikkelen.

De Franse kinderboekenillustrator Maurice Boutet de Monvel hoort tot de vriendenkring van de familie. De prentenboeken van Boutet de Monvel zijn een voorbeeld voor Henriëtte. Door haar tekentalent en door de goede contacten van haar vader kan het gebeuren dat in 1904 het eerste boek van Henriëtte verschijnt. Ze is dan nog maar vijftien jaar en heeft nog geen tekenles gehad. Het boek heet *Premières Rondes Infantines*. Het is een verzameling van kinderliedjes en kinderspelen.

Vanwege de technische tekortkomingen in haar tekenwerk reist ze op vijftienjarige leeftijd met haar ouders naar Maurice Boutet de Monvel in Parijs om hem advies te vragen. Hij is zeer kritisch, maar belooft haar in de toekomst onderricht te zullen geven. Ondertussen moet Henriëtte wel privélessen nemen in anatomie en perspectief. Dat doet ze en na twee jaar is de meester bereid om haar een week lang voor tien lessen onder zijn hoede te nemen. Nog in de periode dat ze lessen krijgt, werkt ze aan een babyalbum: *Eerste levensjaren*.

Henriëtte komt in contact met de muziekuitgeverij Augener in Londen. De directeur, Willy Strecker, doet haar het voorstel om 'nursery rhymebooks' te illustreren, boeken met Engelse kinderliedjes. In 1911 en 1912 verschijnen *Our Old Nursery Rhymes* en *Little Songs of Long Ago*. In 1913 komt een album uit voor muziek en dans: *Schumann Album of Children's Pieces for Piano*. Waarschijnlijk om de ouders met een smalle beurs tegemoet te komen, brengt Augener nu ook kleine boekjes op de markt: *Little Rhyme Books*. In 1914 verschijnt *The Children's Corner* en in 1915 *Little People*. Het aardige van deze albums is dat ze ook in het Nederlands zijn uitgekomen als *Kinderhoekje* en *Klein Volkje*. De teksten voor beide Nederlandstalige boekjes zijn gemaakt door Henriëttes moeder. De Engelse versjes worden geschreven door de Engelse dichteres Rosie Helen Elkin. *Hugo's ontbijt* heet in het Engels *Johnny's breakfast*. Voor deze illustratie heeft waarschijnlijk de klein Hugo Strecker, zoontje van Willy Strecker, model gestaan. In 1917 komt het derde boek uit in het Engels en in het Nederlands. Het heet *Old Dutch Nursery Rhymes* en *Hollandsche Kinderliedjes*. Het Hollandse element is op bijna iedere bladzij aanwezig, in het landschap, de interieurs en in de klederdrachten. Dit album wordt opgedragen aan de kleine prinses Juliana, dan acht jaar oud.

In de jaren 1919-1920 trekt Henriëtte met haar ouders door Marokko. De reis maakt diepe indruk op Henriëtte. Het is tijdens deze reis dat Henriëtte zich meer gaat interesseren voor niet-Europese culturen en talen. Ze neemt lessen in Sanskriet, Pali en Perzisch en maakt kennis met het Hindoeïsme en Boeddhisme.

Als in 1921 de Soefileermeester Inayat Khan naar Nederland komt om hier een Soefibeweging op te richten, behoren Henriëtte en haar ouders tot zijn eerste leerlingen. Bij de Soefibeweging ligt de nadruk op het universele in religieuze stromingen. Henriëtte neemt een Soefinaam aan en laat zich voortaan Saida noemen. Tijdens een Soefi-zomercursus in Frankrijk ontmoet ze haar toekomstige echtgenoot, baron Huub van Tuyll van Serooskerken. Samen met haar man speelt Saida een belangrijke rol in de ontwikkeling van de Nederlandse Soefibeweging. In de twintiger jaren zie je een verandering in het werk van Henriëtte. Haar werk voor kinderen beperkt zich niet langer tot boekillustraties alleen. Er komen heel andere opdrachten binnen. Zo wordt ze door de firma Colgate in Amerika gevraagd om advertenties te maken voor een nieuwe babyzeep. Deze illustraties signeert ze met Saida. Uitgever McKay in Philadelphia vindt de reclame-illustraties voor Colgate zó aantrekkelijk, dat hij voorstelt er een boek van te maken. Alan Alexander Milne (van Winnie-the-Pooh) wordt gevraagd de verhalen erbij te schrijven. Het heet *A Gallery of Children* en verschijnt in 1925. In deze periode wordt Henriëtte ook gevraagd om *A Child's Garden of Verses* te illustreren, een verzameling kindergedichten van Robert Louis Stevenson. Dit boek wordt uitgegeven in 1926.

Door haar activiteiten voor de Soefibeweging heeft Henriëtte minder tijd voor haar artistieke activiteiten. Haar tekenwerk verandert ook van karakter en inhoud. Het is ernstiger en meer religieus getint. Een hoogtepunt in het leven van Henriëtte is de reis die ze samen met haar man in 1949-1950 maakt door India. De reis inspireert haar tot het maken van illustraties bij zes oude verhalen over de geboorte van Krishna, Boeddha, Zarathustra, Abraham, Jezus en Mohammed, bedoeld voor een kinderboek met de titel *The Birth of the Founders of Religion*.

Henriëtte heeft nooit hoeven te tekenen om ervan te leven. Ze heeft van verschillende uitgeverijen uit binnen- en buitenland aanbiedingen gekregen om kinderboeken te illustreren, maar ze heeft ze allemaal afgewezen. Dat is dan ook de belangrijkste oorzaak van het feit dat ze, in vergelijking met illustrators uit dezelfde tijd, relatief weinig boeken heeft geïllustreerd. Als ze op 15 maart 1966 overlijdt, zijn er in totaal zo'n twintig boeken van haar hand, waarvan de meeste in Engeland en Amerika zijn uitgekomen. Zo komt het dat ze in Nederland vrij onbekend is gebleven. In de tentoonstelling 'Witte Swaenen Zwarte Swaenen', die in de winter van 2007-2008 plaatsvond in Museum Swaensteyn te Voorburg, waren de originele ontwerpen van deze fantastische illustratrice te bewonderen.

Christine Tjalsma

BOEKVERGELIJKING door LOT van den AKKER

Behalve *Heidi* heeft Johanna Spyri nog heel wat kinderboeken op haar naam staan. Zelf heb ik op boekenmarkten e.d. (heel goedkoop) gevonden: *Arthur en Squirrel*, *Cornelli wordt opgevoed*, *Kleine verhalen*, *Vinci*, *de kleine fluitspeler*, *Oom Titus*, *Peppino* en *Moeder's lied*. Boeken in de categorie voor 1910.

Moeder's lied gaat over een jongetje, hééééél lief en rechtschapen - een plaatje om te zien - dat met zijn arme moedertje in een dorpje komt wonen, waar zij altijd stichtelijke liederen voor hem zingt. Moeder sterft en Erick blijft bij de pensionhoudster tot hij uitbesteed zal worden. Hij heeft, zegt hij, geen familie

en is erg arm. Hij is echter gekleed in een fluwelen pakje! Meegelokt door zijn vriendjes gaat hij mee om druiven te stelen, maar plotseling hoort hij het lied klinken dat zijn moeder altijd voor hem zong. Daardoor blijft hij stokstijf staan en doet niet mee aan de dieverij. Een vriendinnetje ontfutselt hem een groot geheim: hij heeft een grootvader in Denemarken met een groot kasteel met een park er omheen. Hij wil er echter niet naartoe voor hij een edelman is geworden. Er wordt een brief naar Denemarken gestuurd en grootvader komt zijn kleinzoon halen. Eerst denkt grootvader met een charlatan te doen te hebben, maar door het nobele voorkomen van het knaapje is hij snel overtuigd van de familieband. Het blijkt dat de dochter van de graaf er met een muzikleraar vandoor is gegaan, die haar op zijn beurt verlaten heeft om in Amerika het geluk te zoeken. Hij is nooit weergekeerd. In Denemarken mag Erick op een eigen paardje rijden.....

Al lezende kreeg ik steeds meer een gevoel van een déjà vu. Waar kende ik dit thema toch van? Dat fluwelen pakje.... Natuurlijk, 'Onze etalage': *Vertaald uit het Engels!* De pop in het fluwelen pakje! *De kleine Lord!* Het engelachtige jongetje met zijn goede manieren. De lieve moeder die te beschaafd is om in zo'n arme omgeving te kunnen leven. De jongen die graag wil paardrijden. De knorrige, strenge grootvader.

Er zijn wel enkele verschillen tussen de twee boeken, maar toch? Zou Johanna Spyri *De kleine lord* gelezen hebben en het thema voor haar eigen verhaal gebruikt hebben of heeft Frances Hodgson Burnett, de auteur van *De kleine lord*, het misschien gepikt van Johanna? Het kan natuurlijk ook dat het onderwerp in die tijd gewoon 'hot' was. Had ook Remi uit *Alleen op de wereld* niet rijke ouders? In elk geval is het steeds een prachtig happy end.

"DE KAMELEON"

Grootste kinder- en
jeugdboekenantiquariaat
van Noord- en Oost-Nederland
Meer dan 10.000 titels op
voorraad ; Actieve zoekdienst
In- en verkoop van boeken en
prenten ; wij komen door het
hele land
Kleine Overstraat 81, 7411 JK
Deventer, 0570-649280
www.kameleonboek.nl
kameleonboek@hotmail.com

geopend: dinsdag-zaterdag van 11.00-17.00 uur